

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

EEN EXTRA TOETJE

Een sprookjesspel in twee bedrijven

door

Nine van Haute

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1997

Nr. 2410

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN EXTRA TOETJE* op te voeren moet de naam van auteur *NINE VAN HAUTE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1997/0220/044
ISBN- 978- 90-385-05084

© 1997 Toneelfonds J. Janssens/ Nine van Haute
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(10 spelers + figuratie)

hofmeester : oude, komische, zenuwachtige man.

koning : jong en mooi.

prinses : lief en beeldschoon.

soldaat

Tim : jonge kerel.

De volgende rollen kunnen door enkele acteurs gespeeld worden.

tuinmannen : (Zij vertegenwoordigen elk een andere nationaliteit, werelddeel en zijn ook in folkloristische kleding gekleed.)

glimworm : moederfiguur

piraten

kok

meid

pinguïns

hofdames

DECOR

1) Een koninklijke tuin met overal bloemenbedden. Er bevindt zich een grote rots in de tuin. (uitkijkpost)

2) Een torenkamer met een klein venstertje waardoor een zonnestraal valt tot op de grond.

E E R S T E B E D R I J F

(De koninklijke tuin is op zijn mooist. Hij ligt er vredig bij. Elk bloembed wordt verzorgd door een tuinman. Door de folkloristische kleding merkt men op dat elke tuinman een andere nationaliteit heeft. Kortom alle werelddelen zijn er vertegenwoordigd. Twee tuiniers staan gezellig maar stilletjes met elkaar te kletsen.

De rust wordt plotseling verstoord.)

HOFMEESTER : (zenuwachtig mannetje komt opgelopen met een telegram in de hand)

Sire! Sire! Waar is de koning! Ik moet hem dringend spreken! Sire! Oh, ik loop hier al een uur te zoeken, en zoals gewoonlijk is de koning weer niet te vinden. Ik word nog gek! (tegen de twee kletsende tuinmannen) Hebben jullie de koning misschien gezien? (De twee mannetjes bekijken elkaar, kijken dan terug naar de hofmeester en knikken dan gelijktijdig.) Zo! Vertel me dan vlug waar hij is, en sta daar niet zo dom te kijken! Waar is de koning!

(Beiden wijzen duidelijk naar een tegenovergestelde richting, gevolgd door een woedeaanval van de hofmeester. Deze laatste loopt weer af, alle tuinmannetjes lachen hem feestelijk uit.)

KONING : (Komt op met een prachtige bloemenruiker in de hand samen met een tuinman.) Ik ben werkelijk verbaasd, ze zijn schitterend en de geur is onweerstaanbaar. Jij weet wat schoonheid is, je bent een kunstenaar en daarom wil ik je ook belonen. (Men merkt aan de andere tuinmannen dat iedereen al weet wat de koning wil zeggen, iedereen ziet er vrolijk uit.) Jij krijgt vandaag een extra...

HOFMEESTER : (komt met veel lawaai en buiten adem opgelopen) Sire, Sire , eindelijk heb ik...

KONING : Hofmeester, hoe vaak moet ik je nog zeggen dat je niet mag storen als ik met iemand praat.

HOFMEESTER : Sorry majesteit maar...

KONING : Niet storen heb ik gezegd! (nu tot de andere terwijl de hofmeester zich moeilijk kan beheersen) Waar waren we ook weer gebleven? Oh ja, jij krijgt vandaag een extra...

HOFMEESTER : (roept het uit) TELEGRAM! (De koning kijkt bruusk om en daarom zegt de hofmeester een beetje bedeesd) Ik heb een telegram voor u Sire , een telegram ziet u en ik loop u al een halve dag te zoeken..., (nog stunteliger) straks is hij oudbakken.

KONING : Zo! Lees hem hofmeester.

HOFMEESTER : Ik Sire?

KONING : Ja, maak maar open.

HOFMEESTER : (leest zenuwachtig in snelle grappige onverstaanbare taal en daarna) Het is een telegram van de koning van Zonne-eiland. De koning vraagt u of zijn dochter prinses Isabelle hier naar Bloemeneiland zou mogen komen. De prinses, u weet wel Sire, die lieve mooie prinses, is binnenkort jarig en ze wil zo graag een keertje ijsbloemen zien, want op Zonne- eiland kunnen geen ijsbloemen groeien. Te veel zon, ziet u.

KONING : Ik begrijp het, wij zullen de prinses op een feestelijke manier ontvangen, we maken er een geweldig bloemenfeest van! Hofmeester, schrijf de koning dat wij de prinses verwachten en dat we zijn dochter een onvergetelijke verjaardag zullen bezorgen.

HOFMEESTER : (heel enthousiast zoals alle aanwezigen) Ja majesteit, ik verheug me er op die lieve mooie prinses nog eens een keertje weer te zien. Ik laat het paleis opblinken van onder tot boven. Ik geef de kok de opdracht een groot banket voor te bereiden. Haar kamer versier ik met de mooiste rozen en in satijnen lakens zal ze dromen over de mooiste ijsbloemen die er bestaan.(Hij blijft even door dromen.)

KONING : Hofmeester, zend de koeriers uit naar alle hoeken van de wereld en laat hen de volgende boodschap overbrengen: "De koning van Bloemeneiland zal een groot feest geven ter ere van prinses Isabelle die jarig is. Iedereen is welkom

om de prinses een nooit eerder gezien bloemenexemplaar aan te bieden. De prinses zal de mooiste bloem uitkiezen en de winnaar zal benoemd worden tot koninklijke hofhovenier."

HOFMEESTER : Majesteit, ik zal alles doen wat u me vraagt maar eerst moet ik het antwoord op het telegram nog verzenden. (Hij wil af gaan.)

KONING : Hofmeester, wacht nog even. Deze tuinman is heel verdienstelijk geweest, hij moet beloond worden. Kijk eens welke prachtexemplaren hij gekweekt heeft. Vandaag krijgt hij een extra... (Alle aanwezigen luisteren in spanning.) toetje. (een applaus en gejuich alom)

HOFMEESTER : (helemaal in de war) Een extra... toetje Sire?

KONING : Ja hofmeester, hij heeft het verdiend.

HOFMEESTER : (Hij alleen is niet gelukkig met deze beslissing en hij zegt heel kort tot de tuinman in kwestie:) Cake? (De tuinman schudt telkens het hoofd.) Pudding? Taart? Fruit? Schiet op man, wat wil je dan!

TUINMAN : Ik wil graag ijs!

HOFMEESTER : (koel) IJs dus!

TUINMAN : IJs met aardbeien en slagroom.

HOFMEESTER : (zeer afgunstig) IJs met aardbeien en slagroom. (Hij gaat af.)

KONING : Beste onderdanen, jullie hebben het gehoord dat prinses Isabelle ons zal vereren met een bezoek. Ik hoef jullie niet te zeggen dat de tuin er mooier moet uitzien dan ooit. De prinses houdt heel veel van bloemen en ze zal heel zeker niet alleen de ijsbloemen maar ook alle andere exemplaren in deze tuin willen bewonderen. Dus allen aan het werk en denk erom, iedereen die verdienstelijk is, krijgt natuurlijk een... (iedereen samen) extra toetje!

(De koning gaat af. Er klinkt plezierige muziek en er heerst een drukte van belang. Suggestie: De tuinmannen lopen met kruiwagens rond, gieten, hakken, schoppen enz. De hofmeester loopt zenuwachtig van hier naar ginder met een lange lijst in de hand waarop alles geschreven staat wat hij nog allemaal in orde moet brengen. De stroboscoop zorgt voor een komisch effect. Bij het einde van de muziek, laat de hofmeester zich moe op een grote steen vallen.)

HOFMEESTER : Wat daar allemaal komt bij kijken, je hebt er werkelijk geen idee van. (Hij wrijft het zweet van zijn voorhoofd terwijl achter hem een soldaat sluipend nadert. Deze heeft een pistool in de hand.)

SOLDAAT : Handen omhoog, of ik schiet!

HOFMEESTER : (schrikt vreselijk) Doe weg dat ding, alsjeblieft, niet naar mij richten! Ik heb niets misdaan! (een beetje kraniger nu) Je moet dat ding wegdoen, ik beveel het in naam van de wet. Je weet best dat de koning verboden heeft om wapens te gebruiken in zijn land. Alle wapens zitten achter slot en grendel en niemand, maar ook niemand heeft het recht om hier op Bloemeneiland een wapen te dragen! Zelfs een soldaat niet! (De soldaat wordt nu heel triest en begint te wenen. Hij werpt zijn pistool weg. De hofmeester raapt het vlug op, bekijkt het ding en spuit per ongeluk in zijn eigen ogen hij schrikt en zegt heel boos:) Wat krijgen we nu! Het is een speelgoed pistool! Een waterpistool! (De soldaat begint nog harder te wenen.) Maar man hou toch op met janken! Wat bezielt jou eigenlijk!

SOLDAAT : Ik voel me zo ellendig! Ik ben een soldaat en ik mag geen wapens dragen! Stel je voor! Een soldaat zonder geweer.

HOFMEESTER : Ach, het is al goed! Je weet best dat de koning van rust en vrede houdt en daar waar wapens zijn, kan er oorlog komen. Vandaar moeten alle wapens achter slot en grendel.

SOLDAAT : Maar weet u hofmeester, ik verveel me steendood.

HOFMEESTER : Kon ik dat maar eens zeggen!

SOLDAAT : Ik loop hier van 's morgens tot 's avonds door de tuin, iedereen is lief en braaf, ik hoef nooit eens in te grijpen. Behoorlijke saaie boel voor een soldaat.

HOFMEESTER : Dat begrijp ik best. (nog een beetje boos) Maar daarom heb jij nog niet het recht de mensen de stuipen op het lijf te jagen! Ik dacht dat mijn laatste uur geslagen was!

SOLDAAT : Zo had ik het ook niet bedoeld, hofmeester.

HOFMEESTER : Ach, ik begrijp jouw situatie heel goed, ik zit ook met zo'n verschrikkelijk probleem.

SOLDAAT : Jij ook?

HOFMEESTER : Ik ook, ja! Ik sloof mij uit van 's morgens vroeg tot 's avonds laat en

ik vind het helemaal niet erg dat ik zoveel om handen heb, maar wat ik zo verschrikkelijk vind, is dat de koning mij nog nooit een complimentje heeft gegeven. Hij heeft me nog nooit beloond met een extra toetje. (Hij begint te slikken, hij heeft duidelijk trek in die lekkere toetjes terwijl hij verder vertelt.) Ik mag de toetjes wel ronddragen, uitdelen en zien hoe ze met smaak verdwijnen in de mond van DIE TUINMANNEN!! (hysterie nabij) Taart, pudding, ijs, slagroom... Oh! 't Is verschrikkelijk!

Muziek (Ik WIL EEN TOET, TOET, een extra toetje... (Hij toont zijn frustratie.)

Lied : Ik wil een extra toetje!

Refrein : Ik wil een toet! toet! een extra toetje

Ik wil een toet! toet! een extra toetje

Ik wil een toet! toet! een extra toetje

Maar ik weet niet hoe het moet.

de koning deelt de toetjes uit
 zonder zich af te vragen
 hoe ik me voel, wat ik doorsta
 als ik ze rond moet dragen
 het water komt me in de mond
 ik zou er haast in stikken

nooit een voor mij en 't ergst van al
 ik mag er nooit aan likken.

Refrein...

ik werk heel hard en sloof me uit
 maar bloemen kweken kan ik niet
 de koning die is stekeblind

want wat ik doe dat ziet hij niet
 wie helpt er mij, wie geeft me raad?
 'k ga huilen, tieren, roepen
 omdat ik nooit zo'n lekkernij
 ontvang om op te snoepen.

Refrein...

vandaag of morgen vind ik iets
 om de koning te behagen
 dan eet ik toetjes onverpoosd
 tot 't laatste van mijn dagen
 en iedereen zal dan wel zien
 dat ik als oude man
 net als die jonge hoveniers
 een complimentje krijgen kan.

Refrein...

SOLDAAT : Ja, zo'n extra toetje lijkt me ook wel wat, maar hoe kan ik verdienstelijk zijn, als er voor mij geen werk is?

HOFMEESTER : Geen werk zei je toch! Kijk eens wat een waslijst ik bij me heb, allemaal nog taken die moeten uitgevoerd worden alvorens de prinses komt. Laat me eens kijken of ik geen werkje voor jou vind. (Hij rolt de vol geschreven rol af.) Hier, dit lijkt me wel iets. "Poets de gastenkamer en versier ze met bloemen". Wat denk je hier van?

SOLDAAT : De kamer poetsen en met bloemen versieren? Dat kan je van mij niet verlangen! Dat is werk voor het kamermeisje! Niet voor een stoere kerel zoals ik!

HOFMEESTER : Jij bent wel kieskeurig hoor! Hier heb ik nog iets! 2000 aardappelkroketjes rollen voor het feest!

SOLDAAT : Maar hofmeester, dat is werk voor de keukenmeid!

HOFMEESTER : (terwijl hij zijn rol verder afwikkelt) Hier dit is een belangrijke

opdracht voor een soldaat!

SOLDAAT : Laat eens kijken? (Hij leest.) "Sta op wacht en meld wanneer het koninklijk schip aan de horizon verschijnt." (loopt juichend rond) Op wacht staan! Op wacht staan! Jongens horen jullie dat? Ik begin er meteen aan! Hofmeester, waar moet ik staan.

HOFMEESTER : Laat eens kijken. Sta jij hier maar op die grote steen en houd de wacht en wanneer er een schip van achter die grote rots verschijnt, dan blaas jij de trompet.

SOLDAAT : (Hij springt op de rots.) Goed ik blaas de trompet. (fier in houding en dan zeer stuntelig) Maar hofmeester, ik heb geen trompet.

HOFMEESTER : Vraag er maar een aan de dirigent van de blaaskapel, die zal je er wel een geven... en vergeet je verrekijker niet!

SOLDAAT : Tot uw orders hofmeester, op mij kan je rekenen!

HOFMEESTER : (kijkt op zijn lange lijst) Nu vlug naar het kasteel, want de binnendienst moet ook nog geregeld worden. (af)

SOLDAAT : (op met verrekijker en trompet in de hand en tegen een tuinman) Stel je voor, ik zal het zijn die het koninklijk schip het eerste ziet. Met deze prachtige verrekijker kan ik heel ver zien, bijna tot het einde van de wereld.(Heel trots kijkt hij door de verrekijker en plots bemerkt hij iets.) Dat is onmogelijk! Ik zie... Ik zie het schip!... of beter, ik zie een stip! (Hij roept.) Een stip aan de horizon!... euh... ik bedoel een schip aan de horizon! (Paniekerig loopt hij in kringetjes.) Ik moet de koning waarschuwen, en de hofmeester... halo! Een stip, euh een schip ... Ach, hoe kon ik het vergeten, ik moet op de trompet blazen. (Paniekerig blaast hij op het instrument.)

HOFMEESTER : (op en enkele tuinmannen komen erbij staan) He soldaat, kan het niet wat rustiger? Hou onmiddellijk op met dat lawaai!

SOLDAAT : Hofmeester, de stip is aangekomen!

HOFMEESTER : De wat?

SOLDAAT : Euh, ik bedoel, het koninklijk schip komt eraan!

HOFMEESTER : Dat is onmogelijk! Zo vlug kan de prinses nog niet hier zijn!

SOLDAAT : (klimt terug op de steen en kijkt nogmaals door de verrekijker. We merken dat hij schrikt.) Ja, het schip komt er aan.

HOFMEESTER : Waarom kijk jij zo raar?

SOLDAAT : (angstig, stotterend) Het schip ziet er zo akelig uit, zo vies, zo vuil, zo zwart!... er wappert een vlag met een doodskop op!

HOFMEESTER : Hoe kan dat nu! Laat mij eens kijken, vlug! (Hij kijkt zelf en ook hij schrikt zich een aap. Zijn knieën beginnen harder en harder te knikken.) Akelig, vies, vuil en zwart, maar dat is het schip van de prinses niet! Dat is een pi..pi.. piratenschap! (algemene paniek toestand) We moeten de koning waarschuwen! (tegen een tuinman) Jij, haal jij de koning, haast je of het is te laat. En jij soldaat, haal alle wapens, we moeten ons verdedigen of heel Bloemeneiland gaat er aan!

SOLDAAT : Maar hofmeester de sleutel van de wapenkamer draagt de koning bij zich! Niemand kan erin.

HOFMEESTER : Dan zijn we verloren!

SOLDAAT : (Kijkt door de kijker.) Wat een ruige kerels We zijn er aan! (beiden staan daar met knikkende knieën.)

KONING : (op en zeer rustig) Vertel eens, wat is hier allemaal aan de hand?

HOFMEESTER : Majesteit, we moeten iets verzinnen, we hebben wapens nodig om te vechten.

SOLDAAT : Geef ons alstublieft de sleutel van de wapenkamer.

KONING : Ik kan de sleutel niet geven.

HOFMEESTER : Maar dat is een catastrofe!

KONING : Ik heb de sleutel van de wapenkamer in de zee geworpen.

HOFMEESTER : (paniek) In de zee? Soldaat spring de zee in, spring in de zee en zoek de sleutel!

SOLDAAT : (beteuterd) Ik kan niet zwemmen! (kijkt ondertussen door de kijker) Ze naderen! We zijn verloren!

KONING :Soldaat, haal het oude kanon dat in de schuur staat.

HOFMEESTER : Maar majesteit dat kanon is stuk, helemaal kapot! Daarom staat het in de schuur!

KONING : (nog steeds even rustig) Doe maar wat ik je vraag, soldaat.

SOLDAAT : Tot uw dienst, majesteit. (salueert en af)

(Men hoort in de verte stemmen van mannen die duidelijk op oorlogspad zijn. Het geluid neemt steeds toe. De paniektoestand op Bloemeneiland neemt eveneens toe, de verrekijker gaat van de ene naar de andere, iedereen staat zowat op de benen te trillen.)

HOFMEESTER : (kijkt nu door de verrekijker) Kijk, er wordt een sloep in het water gelaten, wat vreselijk, zulke ruige kerels heb ik nog nooit gezien.

SOLDAAT : (op met kanon) Hier is het kanon majesteit, maar ik kan de kanonballen niet vinden!

HOFMEESTER : Oh nee! De kanonballen liggen in de wapenkamer! (weer paniek alom)

KONING : (altijd even kalm) Lieve onderdanen, wees nu toch even rustig.

HOFMEESTER : (met stem die overslaat) Rustig zei u toch, majesteit. We gaan er allemaal aan zonder kanonballen.

KONING : We hebben geen kanonballen nodig. Soldaat, in de schuur staat een grote jutte zak, haal hem.

SOLDAAT : Tot uw dienst majesteit. (salueert en af)

(De ruige stemmen klinken nu harder en duidelijker. De spanning en de angst stijgt.)

SOLDAAT : (op) Hier is de zak, majesteit!

KONING : Maak hem open.

SOLDAAT :(salueert) Tot uw dienst majesteit.

HOFMEESTER : Schiet toch op man! (De zak wordt geopend, hij zit boordevol meel.)
Er zit meel in die zak, het moet een vergissing zijn!

KONING : Soldaat, richt de loop van het kanon naar de sloep en naar het grote schip.

SOLDAAT : (salueert) Tot uw dienst, majesteit. (Hij doet wat de koning zegt.)

KONING : Giet nu het meel in het kanon.

SOLDAAT :(salueert) Tot uw dienst...

HOFMEESTER : (volgt de piraten door de verrekijker) Doe het man, de piraten komen aan wal!

(De soldaat voert de orders uit.)

KONING : Ontsteek de lont.

HOFMEESTER : (schreeuwt het uit) Nu!!! (Iedereen zoekt dekking, de koning blijft er steeds rustig bij. Er klinkt een schot en het glinsterende meel vliegt richting schip.)

(Opeens beginnen de stemmen heel anders te klinken. Stilaan worden ze vrolijker en vriendelijker en vervolgens beginnen de mannen te lachen en dit alles gaat in crescendo.)

SOLDAAT : De piraten komen aan wal!

PIRAAT : Wanneer ze opkomen lachen ze, bulderen en uiteindelijk gaan ze rollebollen op de grond omdat ze buikpijn hebben van het lachen.) Ik kan het niet meer laten, maak een einde aan die kriebels, alsjeblieft. Ik hou het niet meer uit. Oh, mijn buik doet pijn.

(Ze laten hun wapen uit de hand vallen en de soldaat en de hofmeester rapen ze vlug op en nemen er een dreigende houding mee aan naar de piraten gericht.)

KONING : Doe weg die wapens, het heeft toch geen zin geweld te gebruiken tegenover mensen die alleen maar lachen!

(Iedereen lacht mee.)

SOLDAAT : Dat is waar.

PIRAAT : Sire, heeft u a.u.b. geen middeltje om ons te bevrijden van die lachcrisis? Ik overleef het niet als het nog langer gaat duren.

KONING : Soldaat ren vlug met deze piraten naar het strand en besprenkel hen met zeewater. Haal daarna een emmer zeewater en breng hem hier. En neem de wapens mee om ze te vernietigen, want die hebben we niet meer van doen.

SOLDAAT : Tot uw dienst Sire. Kom kerels, vertrouw maar op de koning. (samen af)

HOFMEESTER : (kijkt met verrekijker naar het schip) Moet je dat zien! Alle bloeddorstige piraten rollebollen over het schip en lachen zich een kriek! Wij zijn gered! Leven onze koning!

ALLEN : Leven onze wijze koning.

KONING :Wacht maar af, ik vermoed dat er nog een verrassing komt.

SOLDAAT : (op met emmer) Hier, majesteit, het water!

KONING : Giet het zeewater in het kanon en schiet ermee naar het schip.

SOLDAAT : Tot uw order Sire! (Hij doet wat de koning hem bevolen heeft. Na het schot staat iedereen verwonderd te kijken.)

TUINMAN : Kijk eens... het is niet te geloven...

HOFMEESTER : Hoe mooi, het zwarte vieze schip verandert helemaal in een bloemenschip! (verwondering alom)

PIRAAT : (op, de haren en kleding zijn bezaaid met prachtige bloemen. Zij bewonderen elkaar en zichzelf.) Lieve mensen...

TUINMAN : (verbouwereerd) Hij zei: "lieve mensen!"

HOFMEESTER : Stil, laat hen spreken.

PIRAAT : Lieve mensen, kijk eens, wij zijn met wonderlijk bloemen bezaaid. Kijk eens wat een pracht exemplaren. Nog nooit in mijn leven heb ik zoveel schoonheid gezien!

PIRAAT : En ik moet eerlijk bekennen dat ik nog nooit een juweel zag dat zo mooi was dan deze bloem hier.

PIRAAT : Ja, en van juwelen gesproken, we hebben koffers vol op ons schip.

PIRAAT : Kijk eens naar ons schip!

PIRAAT : Dat is toch ons schip, niet? (neemt verrekijker en kijkt)

KONING : (lachend) Ja, jongens, dat is jullie schip.

PIRAAT : Laten we vlug naar onze makkers gaan, want zij vieren feest, kijk maar.

KONING : Voor jullie mijn eiland verlaten moeten jullie mij vertellen wat jullie van plan zijn!

PIRAAT : Wij? (Ze bekijken elkaar en zeggen dan te samen:) Wij gaan bloemen kweken.

PIRAAT : Ja, wij zoeken ons een onbewoond eiland en wij gaan de mooiste bloemen ter wereld kweken.

SOLDAAT : En de juwelen? Wat gaan jullie daar mee doen?

PIRAAT : Die delen we eerst uit aan de arme mensen zodat ze ook feest kunnen vieren net als wij!

KONING : Dat is dan een goed idee.

PIRAAT : Tot ziens majesteit, tot ziens lieve, lieve mensen.

KONING : Vaarwel kerels, ik denk dat jullie vandaag heel veel geleerd hebben. (De piraten nemen afscheid en gaan af, ze worden vriendelijk nagewuifd door de anderen.) Ik ga even kijken of er vandaag nog mensen zijn die een extra toetje verdienen. (Hij verwijdert zich even tot bij een bloembed en heeft een stil gesprek met een tuinman.)

HOFMEESTER : Hoor je dat, de koning gaat weer toetjes uitdelen. En ik, heb ik mij daarnet niet kranig gedragen? Verdient dat ook geen complimentje?

SOLDAAT : Ach hofmeester, wees blij dat we er allemaal zo goed van af zijn gekomen. Eerlijk gezegd, ik dacht daarnet heel even dat mijn laatste uurtje geslagen was. Alleen begrijp ik er geen sikkepit van!

HOFMEESTER : Ik ook niet. Die ruwe kerels kwamen op ons af!

SOLDAAT : Met echte en gevaarlijke wapens.

HOFMEESTER : Ze waren duidelijk van plan om ons koud te maken.

SOLDAAT : Dan het kanon, het meel en het schot...

HOFMEESTER : En toen begonnen die ruwe kerels plotseling te lachen.

SOLDAAT : Dan het water, er verschenen overal bloemen, het leek wel of onze koning kon toveren!

HOFMEESTER : Toveren? Nee, dat bestaat niet!

SOLDAAT : Ik zou toch wel eens willen weten hoe de koning dit allemaal voor elkaar kreeg!

HOFMEESTER : Laat ons het hem vragen!

SOLDAAT : Zou de koning zijn geheim vertellen?

HOFMEESTER : Misschien, laat ons het erop wagen.

SOLDAAT : O.K. vraag jij het hem maar.

HOFMEESTER :Ik? Ah nee hé! Jij vraagt het hem.

SOLDAAT : Nee, jij!

HOFMEESTER : Jij vraagt het hem!

SOLDAAT : Ik denk er niet aan.

HOFMEESTER : O.K. We zullen er om tossen.

SOLDAAT : Akkoord, kruis of munt?

HOFMEESTER : Munt! (Er wordt getost.)

SOLDAAT : Kruis! Zie je wel, **jij** moet het de koning vragen.

HOFMEESTER : (De koning staat achter de twee mannen) Ik durf het de koning niet te vragen!

KONING : Wat durf jij mij niet te vragen, hofmeester?

SOLDAAT : De hofmeester durft u niet te vragen of u ons uw geheim wil vertellen!

KONING : Geheim? Welk geheim?

HOFMEESTER : Het kanon, het meel, de bloemen...

KONING : Maar dat is helemaal geen geheim.

HOFMEESTER : Oh nee, wij begrijpen er geen snars van, Sire.

KONING : Wel, het is zeer eenvoudig. Het meel dat jij in het kanon goot, was het stuifmeel van de lach-anemoon. Wanneer je het stuifmeel inademt, dan kriebelt het zo erg in je neus dat je moet lachen. Meer is het niet. En als je daarna het stuifmeel begiet met zeewater dan gaat de anemoon groeien, en het zout uit de zee doet de bloemen vlugger groeien. Meer moet je er niet achter zoeken.

SOLDAAT : Dus geen tovenarij?

KONING : Geen tovenarij.

HOFMEESTER : (heel enthousiast tegen de soldaat) Alleen koppie - koppie gebruiken. (Hij herstelt zijn houding, de koning lacht en gaat af. De hofmeester kijkt op zijn uurwerk?) Al zo laat? Ik moet er dringend van door, want er moet nog heel wat gebeuren alvorens we de prinses kunnen ontvangen. Soldaat, jij weer op post en als je iets bemerkt aan de horizon...

SOLDAAT : Dan blaas ik op de toeter! (De hofmeester gaat af.) Voor het eerst in mijn
Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bgnt Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

leven voel ik mij een gewichtig man. (Hij kijkt door de verrekijker, het is duidelijk dat hij weer iets opmerkt.) Dat is onmogelijk! (Hij kijkt nogmaals.) Het koninklijk schip! Wat is het prachtig! (Hij blijft dromerig kijken.)

TUINMAN : Hé, soldaat, wat sta jij daar te doen?

SOLDAAT : Ik kijk naar het koninklijk schip van de prinses. Overal wapperen er wimpels en linten, allemaal wit van kleur. Het is net een sprookjesschip! De matrozen hebben prachtige blauwe uniformen aan en de kapitein heeft een knal rode pet op.

TUINMAN : Mag ik eens kijken?

SOLDAAT : Ja, hier. (Hij geeft de verrekijker aan de tuinman, opeens realiseert hij zich dat hij vergat te toeteren.) Lieve hemel, ik moet het melden, ik was het bijna vergeten! (neemt de toeter en begint paniekerig te toeteren.)

HOFMEESTER : (komt opgelopen) Wat nu weer!

SOLDAAT : De prinses! Het koninklijk schip komt er aan.

TUINMAN : (terwijl hij kijkt) Nog nooit zag ik zo'n prachtig schip!

HOFMEESTER : Maar dat kan niet! Dat mag niet! 't Is nog veel te vroeg! Jullie moeten mij niet voor de gek houden hoor!

SOLDAAT : Wij houden je niet voor de gek, kijk dan zelf.

HOFMEESTER : (trekt de verrekijker uit de handen van de tuinman en kijkt) Oh... Hoe mooi! ... Soldaat, kom mee, we moeten zorgen voor een plechtige ontvangst! Tuinman, zoek jij de koning en vertel hem het nieuws.

TUINMAN : Komt in orde hofmeester!

(Nieuwsgierige tuinmannen komen langs alle kanten gelopen, het is een gedrom om de verrekijker te bemachtigen, ze willen allemaal de prinses zien en hun verwondering is zeer groot. De koning komt op. De bazuinen schallen. Een beeldschone prinses komt op gevolgd door enkele hofdames met koffers. De soldaat en hofmeester wijzen haar de weg. Wanneer de koning haar bemerkt staat hij perplex door haar schoonheid. De prinses komt tot bij de koning. De tuinmannen fluisteren en tonen hun verwondering.)

KONING : Prinses Isabelle?

PRINSES : (buiging) Majesteit.

KONING : Hartelijk welkom hier op Bloemeneiland.

PRINSES : (buiging) Ik ben sprakeloos Sire , ik kan mijn ogen niet geloven, al die betoverende kleuren. Ik raak werkelijk bedwelmd door de heerlijke geur van al

